

ชื่อเรื่อง การศึกษาและสร้างโปรแกรมฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือและหลังมือในกีฬาเทเบิล เทนนิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาครพิทยาคาร อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

ผู้วิจัย อับบาส หลงกอหราบ

ปีที่ทำการวิจัย 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือและหลังมือในกีฬาเทเบิล เทนนิสสำหรับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาครพิทยาคาร และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทักษะการตีลูกหน้ามือและหลังมือของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาครพิทยาคาร ประชากร (หรือกลุ่มตัวอย่าง) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.1 ประจำปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาครพิทยาคาร์ อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1.) โปรแกรมการฝึกการตีลูกหน้ามือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้ ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความตรงและคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง 2.) แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส ของ สรินยา แซ่ก้วย โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อให้เกิดความชำนาญในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ทักษะการตีลูกหน้ามือและหลังมือในกีฬาเทเบิลเทนนิส ของผู้เข้ารับการฝึกดีขึ้นเป็น ลำดับ หลังจากได้ทำการฝึกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คะแนนของผลการทดสอบทักษะการตีลูกหน้ามือ และหลังมือของผู้เข้ารับการฝึก ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาดีขึ้นเป็นลำดับ มีแนวโน้มในเชิงเส้นตรง ดูได้จากผลการทดสอบก่อนการฝึก (Pre-test) และหลังการฝึก (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นไปตามหลักของการฝึกที่ว่า ทักษะจะเกิดขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ ทำกับการกระทำซ้ำกันบ่อย ๆ (Repetition) และความตั้งใจในการฝึกซ้อม (Contration)